

bleven fortsat. Det er det rent logiske, som jeg har anket over, at den ærede Ordfører ikke vilde ind paa, men gik uden om, ikke ved at paavise, at Forfatteren her havde et fejlt Grundsyn, men ved at sige, at han havde taget fejl i andre Tilfælde. Men det vedrører jo ikke det Tilfælde her. Det var den Afbrydelse, jeg kom med, og paa samme Maade er det gaaet med Skotøjet. Den ærede Ordfører kunde sige, at han slet ikke vilde indlade sig paa disse Tal, eller han kunde have bestridt Rigtigheden af Forfatterens Tal. Der er jo imidlertid ingen Grund til at tro, at Forfatteren er løs paa dette Omraade. Han kan have et fejlt Grundsyn, men med Hensyn til Tal er han jo en meget flittig Samler, og man er berettiget til at tro, at naar han angiver Importen til 2½ Million og Fabrikationen til det dobbelte, saa er det rigtigt, indtil andet er paavist, og hvis det er Tilfældet, er det en Omstændighed, som slaar den ærede Ordførers 8 pCt. aldeles til Jorden, og den ærede Ordfører kan ikke komme derfra ved at henpege paa andre mulige Fejl, som denne Forfatter har begaaet.

Bluhme: Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) jo taler paa Højres Vegne, og til Dels staar paa det Standpunkt, som Landstinget indtager, vil jeg kun nedlægge en lille Protest imod enkelte af de Ting, han anførte. Han lovede Landbruget gyldne Tider, naar vi vilde gaa med til en Beskyttelsestold, der kunde hæve Byerhvervet. Jeg benægter Muligheden af, at Jordbruget kan blive hjulpet særlig stærkt ved at yde en aarlig Skat af henved 20 Mill. Kr., tror jeg, det er, til Industrien, for at Industrien til Gengæld skal beskæftige den større Folkemængde, som Byerne faa ved at berøve Landbruget en Del af dets Arbejdskraft. Jeg tror ikke, at Landbruget derved kan tjene overordentlig meget tilbage ved at sælge Smør og Kød til disse flere Indvaanere i Byerne; jeg tror, det bliver en meget dyr Profit for Jordbruget. Naar det ærede Medlem sagde, at Byerhvervet gaar tilbage, nedlægger jo alt, hvad der foregaar i Byerne i vort Land, en bestemt praktisk Protest mod hans Udtalelse. Thi det er jo aldeles abnormt, som vore Byer vokse, lige fra Kjøbenhavn — ja over Esbjerg til Nibe og Skagen, hele Vejen bygges der og udvides der, overalt skabes der ny Industri, og en hel Del af den Industri, der saaledes skabes, skabes gennem de enorme Be-

løb, som Landbruget gennem den allerede bestaaende Beskyttelse maa yde til Byerne.

Det er min Overbevisning — og den er lige saa god som den ærede Talers — at hvis vi ville stille vor Industri mere uafhængig af Jordbruget, stille den paa egne Ben, ligesom Jordbruget har været stillet, vilde den danske Industri have lige saa gode Betingelser som det danske Jordbrug for at gaa frem og blive en mægtig Faktor i vor sociale Tilværelse. Thi Danmark har en Beliggenhed, der er lige saa god som Sveriges og Englands til Industri og Handel. Jeg nedlægger altsaa i al Almindelighed en bestemt Protest mod, at vort danske Jordbrug skulde vinde yderligere ved at forøge endogsaa det Beløb af 20 Mill. Kroner, det betaler til Industrien. Jeg tror ikke, vi kunne faa saa meget mere for vort Kød og Smør, at vi derigennem kunne faa de 20 Mill. Kr. tilbage; jeg vil i alt Fald som Jordbruger foretrække langt mere at spare, de 20 Mill. Kr., thi dem have vi da i Lommen i saa Fald.

Naar det ærede Medlem anførte Sukkerindustrien i Tyskland som Bevis for, hvor brillant det er med en saadan beskyttet Industri og anførte, at det var til stor Skade for Landet i det Øjeblik, vi f. Eks. hævede Beskyttelsen paa Sukkeret og gav fri Indførsel deraf, vil jeg sige: Det er ganske vist, det kan blive til Skade i Øjeblikket for dem, der nu dyrke Sukker, men det vil jo være en meget betydelig Fordel for alle dem, der ikke dyrke Sukker. Der henviser jeg til England, hvor hele den engelske Befolkning spiser Sukker for 10 Øre Pundet, medens Forbrugerne i Tyskland, hvor de lave det, maa betale 20—25 Øre for det samme Sukker. Englænderne kunne købe det for 10 Øre, og baseret paa disse billige Sukkerpriser er der i England skabt en storartet Industri, som benytter Sukkeret, og sammen med denne Industri er der skabt en meget betydelig Virksomhed i Jordbruget til Fremstilling af alle de Produkter, som benyttes til sammen med Sukkeret at danne de henkogte Sager, som gaa over hele Verden. I det Øjeblik, Tyskland ophævede sin Eksportpræmie, vilde det ganske vist være til Skade for Englænderne, fordi de saa ikke længere fik deres Sukker saa billigt, men i saa Fald var det jo muligt, at de tyske Jordbrugere ville klare sig nok saa godt.

Den ærede Taler dvælede særligt ved Sukkeret. Jeg maa derfor maaske bemærke en Ting, og det er, at det ikke vilde blive meget vel optaget her i Landet, hvis den